

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת בְּלָק

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרִכִּים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרַךְ כ"א - חֲלָק ד'

קוֹנְטֵרְס 604

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

מסלול יהלום: אם יש בידכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדוש, אפשר לצרף כמה ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 7-6 דפים לאחד, אךף כ-12 דקות - אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, כ-12 דקות בלבד - ויוכלו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול זהב: אם יש בידכם להשפיע על 500 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדוש, אפשר לצרף כמה ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 12 דפים לאחד, אךף כ-24 דקות - אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, כ-24 דקות בלבד - ויוכלו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי מדרש ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 7-6 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ-12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 14-12 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד 20-18 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. - למוד 28-24 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע ובגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחדו ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. - למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

**עוררו ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמנוול הנורא!
וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "זהר הקדוש"**

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! - אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִנְלָנוּ! לְמִזְהִיר וְלִנְזֹהַר שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נְהָר!

הַיָּצָר הָרַע יוֹדֵעַ בְּוודָאוֹת, שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, הוּא נִדְחָה מִן הָעוֹלָם וּמִתְבַטֵּל שְׁלֵטוֹנוֹ, וְזוֹהִי הַמְלַחֲמָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁלוֹ. עַל כֵּן הוּא מִתְאַמֵּץ לְהַחֲדִיר מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהַבֵּל, הַפֶּךָ הָאֲמֵת מִמֶּשׁ.

עַל כֵּן זֵהִירוֹת סִכְנָה! לֹא לְפֹל בְּרֶשֶׁת הַיָּצָר! כִּדְאָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחֲמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן יָצָר הָרַע מִסִּיתוֹ לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַעִיד עָלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, מַה יַעֲשֶׂה וְיִנְצֵל: תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל אִם פָּגַע בְּךָ מִגּוֹל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְדַרְשׁ, וְכוּ'... (סִפְרָה דֶּרַךְ נִב:).

וּבְזַכְתְּכֶם יִתְקַיֵּים בְּנוֹ הַכְּתוּב: (שְׁמוֹת פֶּרֶק טו פ' טז-יח) תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אִימָתָה וְנִפְחַד בְּגִדְלֵךְ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת ה' מִקֶּדֶשׁ אֲדֹנָי-יְיָ כּוֹנְנֵנוּ יְדִידָ: (יח) ה' יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד: בִּב"א.

וְהַזְהִרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֲקִים וְאֶת הַתּוֹרוֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאֶתָּה תִּחְזָה מִכָּל הָעָם אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹקִים אֲנָשִׁי אֲמַת שְׁנָאִי בְּצַע וְשִׁמְתָה עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים שְׂרֵי מְאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת: (שְׁמוֹת פֶּרֶק יח כ-כא).

אֲנוּ מִתְאַרְגְּנִים לְמִנּוֹת שְׂרֵי אֱלֹפִים, שְׂרֵי מְאוֹת, שְׂרֵי חֲמִשִּׁים, וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת, לְאֶחָד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּלִימוּד הַזּוֹהַר"ק, וְלַעֲשׂוֹת סִיּוּמִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, [לְפִי הַזּוֹהַר הַיּוֹמִי הַמְּחוּלָק ל 354 יוֹם 7 6 דְּפִים לְיוֹם] לְהַצִּיל עַם יִשְׂרָאֵל.

נֹא לְמִלְאוֹת הַשְּׁמוֹת, וְלַחֲלַק אֶת סֵדֶר הַלִּימוּד לְפִי הַטּוֹפָס הַמְּחֻלָּקִים.

אֲחִיו, לְהוֹאֵר דְּרָגָא דְּרַחֲמֵי, דְּהָא בֶן וּבַת
אֵינֻן. בֶּן, (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. בַּת, פְּנִסַת
יִשְׂרָאֵל. רִיחַ קַדְשָׁא עֲבִיד אֲזַעֲרֵיו דְּגַרְמִיָּה, עַד
גְּשָׁתוּ.

כִּיּוֹן דְּמִטָּא לְגַבִּיָּה, תְּבַע מִיְנִיָּה, וְאוֹדַע לִיה
צְעָרָא דְּבִנְיֵיהוּ לְתַמָּא. וְתַרוּוִיָּהוּ עָאֲלִין
לְהִיכְלָא טְמִירָא גְּנִיזָא דְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, אִימָא
דְּלַהוּז, וְתַבְעִין עַל יִשְׂרָאֵל לְכַפְּרָא לוֹן, פְּדִין
כְּתִיב (ויקרא טז) פִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר
אֶתְכֶם וְגו'. אַכְפֵּר עֲלֵיכֶם לָא כְּתִיב, אֱלֹא יִכַּפֵּר
עֲלֵיכֶם.

וְהַשְׁתָּא הַיְלָדִים, אֲלִין חֲפִימִין דְּהָכָא, קַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לוֹן רְזִין דְּאוֹרִיָּתָא,
לְאַתְעֵטְרָא בְּהוּ, וְלֹא אֲשַׁתְּכִלָּא (ג"א וְלֹא אֲשַׁתְּדִלָּא) בְּהוּ.
עֵינָא בִישָׁא לָא שְׁלֵטָא עֲלֵיָּהוּ, בְּגִין עֵינָא
טְבָא, רִיחַ קַדְשָׁא דְּרַבֵּי פְּנַחֶס, דְּשָׂרִיא עֲלֵיָּהוּ.
אֲתָא רַבֵּי פְּנַחֶס וּנְשָׁקִיָּה. אָמַר, אֲלִמְלָא לָא
אֲתִינָא אֲרַחָא דָּא, אֱלֹא לְמִשְׁמַע מְלִין אֲלִין,
דִּי לִי. זַכָּאָה אֲרַחָא דָּא דְּאֲתִינָא לְגַבְּךָ.

וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָכָא, דְּאַסְתַּפֵּם עַמְנָא. וְלֹא
דִּי אֵילְנָא חַד, אֱלֹא תַלְתָּ. אַבְל מַעֲיִנָּא
דָּא, דִּיּוֹקְנָא עֲלָאָה הוּא, לְגַבִּי הוּא מַעֲיִנָּא
דְּטְמִיר וְגַנְיָז. תַּלְתָּ אֵילְנִין אֲלִין, תַּלְתָּ אֲרִיזִין
אֵינֻן, דְּאֲקָרוּן אֲרִיזֵי לְבַנּוּן. וְאֵינֻן דִּיּוֹקְנָא
דְּתַלְתָּ אֵילְנִין רַבְרַבִּין, רְזָא דְּאַבְבְּהָן. (כ"א דְּאַסְתַּפֵּם
עַמְנָא. מַעֲיִנָּא דָּא, דִּיּוֹקְנָא דְּהוּא מַעֲיִנָּא עֲלָאָה דְּטְמִיר וְגַנְיָז. תַּלְתָּ אֵילְנִין
אֲלִין אֵינֻן דִּיּוֹקְנָא דְּתַלְתָּ אֵילְנִין רַבְרַבִּין, רְזָא דְּאַבְבְּהוּן.) זַכָּאָה חוֹלְקָנָא
בַּהִיא שְׁעֵתָא.

אֲרַבִּינוּ אֵילְנִין, חַד עַל רִישֵׁיהָ דְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן,
וְחַד עַל רִישֵׁיהָ דְּרַבֵּי פְּנַחֶס, וְחַד עַל
רִישֵׁיהָ דְּרַבֵּי אֲלַעְזָר. אֲתַפְּשְׁטוּ עַנְפִּין, לְכָל
סְטָר, עַל רִישֵׁיהוֹן דְּחַבְרִיא, בְּכַה (ג"א חַד) רַבֵּי
פְּנַחֶס וְאָמַר, זַכָּאָה חוֹלְקֵי וְזַכָּאִין עֵינֵי דְּחַמָּאן

אוֹתָם עִמּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד. עַד
גְּשָׁתוּ עַד אֲחִיו, לְאוֹתָהּ דְּרַגְתָּ
הַרְחָמִים, שְׁהָרִי הֵם בֶּן וּבַת. בֶּן
- (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. בַּת -
כְּנִסַת יִשְׂרָאֵל. רִיחַ קַדְשָׁא עֲשֵׂתָהּ
הַקְטַנְתָּ עֲצָמָה, עַד גְּשָׁתוּ.

כִּיּוֹן שְׁהָגִיעַ אֲלֵיו, תְּבַע מִמֶּנּוּ
וְהוֹדִיעַ לוֹ צְעָר בְּנִיָּהֶם לְמִטָּה,
וְשִׁנְיָהֶם נִכְנְסִים לְהִיכְלָא טְמִיר גְּנִיזָא
שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, אִם שְׁלָהֶם,
וְתוֹכְעִים עַל יִשְׂרָאֵל לְכַפֵּר לָהֶם,
וְאִז כְּתוּב (ויקרא טז) כִּי בְיוֹם הַזֶּה
יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם וְגו'.
אַכְפֵּר עֲלֵיכֶם לָא כְּתוּב, אֱלֹא
יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם.

וְכַעַת הַיְלָדִים, חֲכָמִים אֲלוֹ שֶׁל
כָּאֵן, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָהֶם
סוּדוֹת הַתּוֹרָה לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם
וְלְהַתְתַּקֵּן (וְלְהַשְׁתַּדֵּל) בָּהֶם, עַיִן רַעְיָה
לֹא שׁוֹלְטַת עֲלֵיהֶם בְּגַלְל עֵין
טוֹבָה, רִיחַ קַדְשָׁא שֶׁל רַבֵּי פְּנַחֶס
שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם. כָּא רַבֵּי פְּנַחֶס
וּנְשָׁקוּ. אָמַר, אֲלִמְלָא לֹא בָּאתִי
בְּדַרְךָ זֶה אֱלֹא לְשַׁמַּע דְּבָרִים אֲלוֹ
- דִּי לִי. אֲשֵׁרִי דְּרַךְ זֶה שְׁבָּאתִי
אֲלֵיךְ.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּאֵן, שְׁהַסְכִּים
אֲתַנּוּ. וְלֹא דִּי אֵילָן אֶחָד, אֱלֹא
שְׁלֵשָׁה. אַבְל מַעֲיִן זֶה דְּמוּת
עֲלִיוֹנָה הִיא אֵל אוֹתוֹ מַעֲיִן טְמִיר
וְגַנְיָז. שְׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת אֲלוֹ, שְׁלֵשָׁה
אֲרִיזִים הֵם שְׁנוֹקְרָאִים אֲרִיזֵי
הַלְבַּנּוּן, וְהֵם דְּמוּת שְׁלֵשָׁה
אֵילָנוֹת גְּדוּלִים, סוּד הָאֲבוֹת.
(שְׁהַסְכִּים עַמְנָא. מַעֲיִן זֶה דְּגַמַּת אוֹתוֹ מַעֲיִן עֲלִין
שְׁטְמִיר וְגַנְיָז. שְׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת הֵם דְּמוּת שֶׁל
שְׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת גְּדוּלִים, סוּד הָאֲבוֹת) אֲשֵׁרִי
חֲלַקְנוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה.

הַרְבִּינוּ הָאֵילָנוֹת אֶחָד עַל רֹאשׁ
רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאֶחָד עַל רֹאשׁ רַבֵּי
פְּנַחֶס, וְאֶחָד עַל רֹאשׁ רַבֵּי אֲלַעְזָר.
הַתְּפַשְׁטוּ הָעַנְפִּים לְכָל צֶד עַל
רִאשֵׁי הַחֲבָרִים. בְּכַה (שְׁמַח) רַבֵּי
פְּנַחֶס וְאָמַר, אֲשֵׁרִי חֲלָקִי וְאֲשֵׁרִי

כף. וְלֹא עַל הַדָּדָה וְעַל הַיָּדֵי תַּדִּינָא בְּלַחֲדוּדֵיהוּ, אֵלֶּא עַל רַבִּי אֲלַעְזָר בְּרַנָּא קָא תַּדִּינָא, דְּחָשִׁיב אִיהוּ קָמִי מַלְבָּא קַדִּישָׁא כַּחַד מִינָן. קָם וּנְשָׁקִיה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר קוּם בְּקוּיָמָךְ, וְאִימָא לְקָמִי מְאָרְךָ מַלִּין דִּילִיה. קָם רַבִּי אֲלַעְזָר. (דף ר"ג ע"ב).

עיני שראו כף. ולא על שלף ועל שלי שמחתי בלבד, אלא על רבי אלעזר בגנו אני שמח, שחשוב הוא לפני המלך הקדוש כאחד מאתנו. קם ונשקו. אמר רבי שמעון, אלעזר, קום בעמדך ואמר לפני רבונך דברים שלו. קם רבי אלעזר.

פְּתַח וְאָמַר (מִיכָה ו') עַמִּי זָכַר נָא מַה יַּעֲזֵן בְּלֶךְ מְלֶךְ מוֹאֵב וְגו'. עַמִּי, פְּמָה קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַבָּא רַחֲמָן עַל בְּנוֹי, אָף עַל גַּב דְּחֹאבוּ גַבִּיהַ, כֹּל מַלּוּי בְּרַחֲמֵי לְגַבִּייהוּ, פְּאָבָא לְגַבִּי בְּרִיהַ. חֲטִי בְּרִיהַ לְגַבִּי אַבּוּי, אֲלֵקִי לִיְהִי, כֹּל כֹּף דְּאֲלֵקִי לִיְהִי לֹא תָב מְאָרְחִיהַ, נְזִיף בִּיהַ בְּמַלִּין וְלֹא קַבִּיל. אָמַר אַבּוּי, לֹא בְּעֵינָא לְמַעַבְדַּ לְבָרִי פְּמָה דְּעַבְדְּנָא עַד יוּמָא. אֵלוּ אֲלֵקִייהַ יְהִי חֲשִׁישׁ בְּרִישִׁיהַ, הָא כְּאִבָּא דִּילִיהַ גַּבְּאִי, אַהַא נְזִיף בִּיהַ, הָא דִּיוֹקְנִיהַ מִשְׁתַּנָּא, מַה אַעֲבִיד, אֵלֶּא אִיזִיל וְאֶתְחַנֵּן לְגַבִּיהַ, וְאִימָא לִי מַלִּין רַכִּיכִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַצֵּב.

פְּתַח וְאָמַר, (מִיכָה ו') עַמִּי זָכַר נָא מַה יַּעֲזֵן בְּלֶךְ מְלֶךְ מוֹאֵב וְגו'. עַמִּי, פְּמָה רַחֲמָן קַדְשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּנוֹי. אָף עַל גַּב שְׁחָטָאוּ לְפָנָיו, כֹּל דְּבָרָיו בְּאֵהְבָה אֲלֵיהֶם כְּאֵב אֵל בְּנוֹ. חֲטָא הֵבֵן לְאָבִיו - מְלַקְהוּ. כֹּל עוֹד כְּשִׁמְלַקְהוּ וְלֹא שָׁב מִדְּרַכּוֹ, נִזְיָף בּוּ בְּדְבָרִים וְלֹא מְקַבֵּל. אָמַר אַבּוּי: אִינִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת לְבָנִי כְּמוֹ שְׁעֲשִׂיתִי עַד הַיּוֹם. אִם אֲלֵקְנוּ - יַחֲשֵׁשׁ בְּרַאשׁוֹ, הָרִי הַכָּאב שְׁלוֹ אֲצִלִּי. אִם אֲנֹחַ בּוּ - דְּמוֹתוֹ מִשְׁתַּנִּית. מַה אַעֲשֶׂה? אֵלֶּא אֲלֶךְ וְאֶתְחַנֵּן אֵלָיו וְאָמַר לוֹ דְּבָרִים רַפִּים כְּדִי שְׁלֹא יִתְעַצֵּב. כֶּף בְּכָל הַפְּיָנִים הוּלֶךְ קַדְשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל. שׁוּרָה אַתֶּם הַלְקָאָה, וְלֹא קַבְּלוּ. נִזְיָף בְּהֶם, וְלֹא קַבְּלוּ. אָמַר קַדְשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֲנִי רוּצָה בְּבָנִי שֶׁבְּגַלְלֵל הַמְּלַקוֹת שֶׁהֲלֵקִיתִי אוֹתָם, הֵם חוֹשְׁשִׁים בְּרַאשֵׁם. אוּי, שְׁהִרִי מִתּוֹךְ פְּאָבְסִי אֲנִי חוֹשֵׁשׁ, שְׁכַתוֹב (ישעיה 50) בְּכָל צְרָתְסִי לֹא צָר. נִזְפַּתִּי בְּהֶם, הַשְׁתַּנְתָּה דְּמוֹתִם, שְׁכַתוֹב (איכה ד) חֲשֵׁךְ מִשְׁחֹר תִּאָּרַם לֹא נִכְרוּ בַּחֲצוֹת. אוּי כְּשֶׁהִסְתַּפְּלִיתִי בְּהֶם וְלֹא נוֹדְעוּ. כַּעַת אֶתְחַנֵּן לְפָנֵיהֶם תּוֹף תַּחֲנוּנִים. עַמִּי מַה עֲשִׂיתִי לָךְ וְמָה הֲלֵאִיתִיךָ. בְּנִי יָחִיד שְׁלִי, חֲבִיב נַפְשִׁי, רָאָה מַה עֲשִׂיתִי לָךְ, הַשְּׁלַטְתִּי אוֹתְךָ עַל כָּל בְּנֵי הַיְכָלִי, הַשְּׁלַטְתִּי אוֹתְךָ עַל כָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם. וְאִם עֲשִׂיתִי לָךְ מַעֲשִׂים אַחֲרַיִם, עֲנֶה בִּי, אַתָּה תַעֲרִיד בִּי.

כֶּן בְּכָל זִינִין, אִזִּיל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל. שְׂאֵרֵי עַמְהוֹן אֲלֵקָאָה וְלֹא קַבִּילוּ. נְזִיף בְּהוּ, וְלֹא קַבִּילוּ. אָמַר קַדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, תְּמִינָא כְּבָרִי, דְּבַגִּין מְלַקְוִיתָא דְּלֵקִינָא לֹון, אִינוּן חֲשֵׁשוּ בְּרִישִׁיהוּן. וּוִי, דְּהָא מְגוּ פְּאָבָא דְּלֵהוּן, חֲשִׁישְׁנָא אָנָּא. דְּכַתִּיב, (ישעיה 50) בְּכָל צְרָתְסִי לֹא צָר. נְזִיפְנָא בְּהוּ, אֶשְׁתַּנָּא דִּיוֹקְנָא דְּלֵהוּן, דְּכַתִּיב, (איכה ד) חֲשֵׁךְ מִשְׁחֹר תִּאָּרַם לֹא נִכְרוּ בַּחֲצוֹת. וּוִי כַּד אֶסְתַּפְּלִית בְּהוּ, וְלֹא אֶשְׁתַּמוּדְעוּ. הַשְׁתָּא, אַהַא מִתְחַנְנָא לְגַבִּייהוּ גוּ תַּחֲנוּנִים. עַמִּי מַה עֲשִׂיתִי לָךְ וְמָה הֲלֵאִיתִיךָ. בְּרִי יַחֲדָאָה דִּילִי, חֲבִיבָא דְּנַפְשָׁאִי, חֲמִי מַה עַבְדִּית לָךְ, שְׁלִיטִית לָךְ עַל כָּל בְּנֵי הַיְכָלִי, שְׁלִיטִית לָךְ עַל כָּל מַלְכִין דְּעוֹלָמָא, וְאִי עַבְדִּית לָךְ עוֹבְדִין אַחֲרַיִן, עֲנֶה בִּי, אַנְתָּ הוּי סְהִיד בִּי.

עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור (מייכה ו). זכר נא, הנה זכר בבקשה ממך, מה יעץ. פעת יש להסתפל מה היתה עצת בלק על העם הקדוש, והתורה לא החשיבה את בלק פלום, כמו שהיה ללבן, שכתוב (דברים כו) ארמי אבד אבי.

אשורנו וגו', ציור ודמות אביו נרשם בו ממש. ומאותו זמן שהיה במעי אמו, מצד שלה התמתח והושיט פסיעה לחוץ יותר. פי מראש צרים אראנו, זו דמות וציור אביו (ממש). פינן שהיה במעי אמו, אשורנו, הושיט פסיעה לחוץ, כמו זה ת' (י).

וזהו ומגבעות אשורנו. בישיבה העליונה גבעת חסר ו' (גבוהת הכל אותה עליונת הכל). בישיבת הרקיע ומגבעות, באות ו'. ומשלים לשני צדדים. אחד, שהרי הגבעת הזו לא נפרדת מבנה לעולמים ואינה עוזבת אותו, ועל פן נכלל ו' אתה לעולם. ואחד, שהרי גבעה שלמטה, בנה שנוכלל עמה צריך לעתיד לבא כשיבא מלך המשיח לקחת לו גבעת עליונה, ולהכניסו תוך כנפיה כדי לחזק אותו ולהעמידו בחיים עליונים, וממנה יצא באותו יום מלך המשיח.

וסוד זה - (תהלים ב) אספרה אל חק ה' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. עתיד אני לומר לאותו מקום שנקרא חק ולבשרו, (ה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך). באותו יום ממש יוציא אותו החק ההוא מתחת כנפיה בכמה חיים, בכמה עטרות, בכמה ברכות כראוי. ואותו חק לא ישאר לבדו. יפלל בו משיח אחר, בן יוסף, ושם יתחזק, ולא במקום אחר. ומשום

עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור. זכר נא, הוי דכיר במטו מינדך מה יעץ. השתא אית לאסתפלא, מה הוה עיטא דבלק על עמא קדישא (חסר כאן) ואורייתא לא חשיבת ליה לבלק פלום, פמה דהוה ללבן, דכתיב, (דברים כו) ארמי אבד אבי. אשורנו וגו', ציורא ודיוקנא דאבוי, אתרשים ביה ממש. ומההוא זמנא דהוה במעיה דאמיה, מסטרא דילה, אתמתח ואושיט פסיעה לבר יתיר. פי מראש צורים אראנו, דא דיוקנא וציורא דאבוי (ממש). פינן דהוה במעיה דאמיה, אשורנו, אושיט פסיעה לבר, כגוונא דא ת' (נ"א ו').

ורא הוא ומגבעות אשורנו, במתיבתא עלאה, גבעת חסר ו'. (רמאה דכלא הוהא עלאה דכלא) במתיבתא דרקיעא, ומגבעות באות ו'. ואשלים לתרין סטריין. חד, דהא האי גבעת לא אתפרשא מן ברה לעלמין, ולא שבקת ליה. ועל דא אתפליל ו' בהדה לעלם. וחד, דהא גבעה דלתתא ברה דאתפליל בה, אצטריך לזמנא דאתי כד ייתי מלכא משיחא, לנטלא ליה גבעת עלאה, ולאעלא ליה גו גדפהא, בגין לאתקפא ליה, ולאוקמא ליה בחיין עלאין, ומנה יפוק בההוא יומא משיחא דדוד. ורוא דא, (תהלים ב) אספרה אל חק יי אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. זמין אנא לומר לההוא אתר דאקרי חק, ולבשרא ליה, (ה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך). בההוא יומא ממש, פיק ליה ההוא חק מתחת גדפהא, בכמה חיין, בכמה עטריין, בכמה ברכאן, כדקא יאות.

וההוא חק לא ישתאר בלחודוי, יתפליל ביה משיחא אחרא בריה דיוסף, ותמן

יתתקף, ולא באַתּר אַתּראַ. ובגין דַּאִיהוּ גבְעָה
תתָּאָה, דְּלִית בּהּ חֵיין, יְמוּת מְשִׁיחַ דָּא,
וַיִּתְקַטֵּל, וַיְהִי מִית עַד דְּתִלְקוּט חֵיין גבְעָה
דָּא, מַהֲהִיא גבְעָה עֵילָאָה, וַיְקוּם.

ובגין כּף, בּמְתִיבְתָּא דְרִיקֵעָא וּמגְבְּעוֹת שְׁלִים
בְּאוֹת ו', עַל תְּרִין סְטָרִין אֵלִין (בְּתִיב). אָבֵל
בּמְתִיבְתָּא עֵלָאָה, חֲסֵר, בְּלֹא ו', לֹא חֲזָאָה מְלָה
דְּלִית בּהּ קוּשְׂיָא וּסְפָק. הֵן עִם לְבַדְד יִשְׁפוּן,
בְּיַחְדָּא, בְּלֹא עֲרַבּוּבָא אַתּראַ.

כִּרְ יַחְדָּא שְׁלִים, הֲכֵא אִיהוּ. יִי אֱלֹהֵינוּ יִי.
דְּהָא רְזָא דִּילֵיהּ, מְרֵאשׁ צוּרִים אִיהוּ,
וְאַתְיַיְחַד בְּרִישָׁא, בְּגֻזְעָא וּשְׁבִילָא. יִי: דָּא
רִישָׁא עֵלָאָה, אֲוִירָא דְסִלְקָא. אֱלֹהֵינוּ: דָּא
גֻזְעָא, דְאַתְמַר (יִשְׁעִיָּה יא) גֻזַּע יִשְׁי. יִי: דָּא שְׁבִילָא
דְלִתְתָּא. וְעַל רְזָא דָּא אַתְיַיְחַד בִּיהּ כְּדָקָא יֵאוּת.
ובגין דְאַתְמַתַּח בִּיהּ שְׁבִילָא אֲצַטְרִיף (כַּאן חֲסֵר).

רְזָא דְאַתְגִּזֵּר בְּתַרֵּי מְתִיבְתֵּי.
וּכְבֹּאָה חוּלְקָף רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּזָכִית לְמַלִּין עֵלְאִין
דְּמֵאֲרִיף, וּמֵאֲרִף אַתְרַעֵי בָּךְ, כְּמַה
שְׁיַעוּרָא דְמִתִּיחָן דְשְׁבִילָא דָּא בְּשִׁיעוּרָא
עֵלָאָה, דְרִישָׁא (דף ר"ד ע"א) וּגֻזְעָא וּשְׁבִילָא,
וְאַתְלַבְּשֵׁן בְּמִתִּיחוּ דָּא. (ג"א ועל דָּא מִתִּיחוּ דְאַתְרֵי, שְׁיַעוּרָא
דְשִׁית סְטָרִין. וּכְלָא אַתְיַיְחַד כְּבֹאָה אַתְרֵי אַח ד'), וְעַל דָּא מִתִּיחוּ
דָּא' (ג"א ה) שְׁיַעוּרָא דְשִׁית סְטָרִין. וּכְלָא אַתְיַיְחַד
כְּבֹאָה אַתְרֵי (ג"א אה) וּבגין כּף, לְבַדְד יִשְׁפוּן כְּדָקָא
יֵאוּת.

ובגוים לא יתחשב, ישְׂרָאֵל אִית לוֹן כְּתַב
וְלָשׁוֹן. וּבְכָל אַתְרֵי, יְכַלִּין לֹא סְתַפְלָא
כְּדִיוּקְנָא וְצִיּוּרָא כְּדָקָא יֵאוּת. אָבֵל בְּגוּים
עוּבְדֵי כּוּכְבִים וּמְזֻלוֹת, לֹא יתחשב. רְזָא דְנָא,
בְּגִין דְּלִית לוֹן כְּתַב וְלָשׁוֹן, וְלִית לוֹן לֹא סְתַפְלָא
וְלִמְנַדַּע כְּלוּם, דְּהָא (ירמיה י) הֶבֶל הַמָּה מַעֲשֵׂה

שְׁהוּא גְבַעָה תַּחְתּוֹנָה שְׂאִין בַּה
חֵיִים, יְמוּת מְשִׁיחַ זֶה וַיְהִי רַגְלֵי,
וְיָמוּת עַד שְׁתִּלְקֹט גְבַעָה זֶה חֵיִים
מֵאוּתָהּ גְבַעָה עֵלְיוֹנָה, וַיְקוּם.

ומשום כּף בִּישִׁיבַת הַרְקִיעַ
וּמגְבְּעוֹת שְׁלֵם, בְּאוֹת ו', עַל שְׁנֵי
צְדָדִים אֵלֵינוּ (בְּתִיב). אָבֵל בִּישִׁיבָה
הַעֲלִיּוֹנָה חֲסֵר, בְּלֵי ו', לְהִרְאוֹת
דְּכַר שְׂאִין בּוֹ קִשְׂיָה וּסְפָק. הֵן עִם
לְבַדְד יִשְׁפוּן, בְּיַחְדָּא, בְּלֵי
עֲרַבּוּבָה אַתּראַ.

כִּרְ יַחְדָּא שְׁלֵם כְּאֵן הוּא. ה'י
אֱלֹהֵינוּ ה'י. שְׁתַּרֵּי סוּדוֹ מְרֵאשׁ
צְרִים הוּא, וְהַתִּיחַד בְּרֵאשׁ, בְּגֻזַּע
וּשְׁבִיל. ה'י - זֶה הָרֵאשׁ הַעֲלִיּוֹן,
אֲוִיר שְׁעוּלָה. אֱלֹהֵינוּ - זֶה הַגֻּזַּע,
שְׁנַמְמַר (יִשְׁעִיָּה יא) גֻזַּע יִשְׁי. ה'י - זֶה
הַשְּׁבִיל שְׁלִמְטָה. וְעַל סוּד זֶה
הַתִּיחַד בּוֹ כְּרֵאִי. וּמִשׁוּם שְׁנַמְמַתַּח
בּוֹ שְׁבִיל, צְרִיף סוּד שְׁנַגְוֵר בְּשִׁתֵּי
יִשִּׁיבוֹת.

אֲשַׁרֵּי חֲלָקָף רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁזָכִית
לְדְבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל רַבּוּנְךָ,
וְרַבּוּנְךָ הַתְּרַצָּה בְּךָ. כְּמַה שְׁעוּר
שֶׁל הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל שְׁבִיל זֶה
בְּשְׁעוּר עֲלִיּוֹן שֶׁל רֵאשׁ וּגֻזַּע
וּשְׁבִיל, וְהַתְּלַבְּשׁוֹ בְּהַתְּפִשְׁטוֹת
זוֹ. (ועל זֶה הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל אַתְרֵי, שְׁעוּר שֶׁל
שְׁשֵׁה צְדָדִים, וְהַכֵּל הַתִּיחַד בְּאוֹת ד' הוּא, אַח ד')
וְעַל זֶה הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל א' ה'י)
שְׁעוּר שֶׁל שְׁשֵׁה צְדָדִים. וְהַכֵּל
הַתִּיחַד בְּאוֹת (אח) הוּא. וּמִשׁוּם כּף
לְבַדְד יִשְׁפוּן כְּרֵאִי.

ובגוים לא יתחשב. לִישְׂרָאֵל יֵשׁ
כְּתַב וְלָשׁוֹן, וּבְכָל אוֹת יְכוּלִים
לְהַסְתַּפֵּל בְּדַמּוּת וְצִיּוּר כְּרֵאִי,
אָבֵל בְּגוּים - עוּבְדֵי כּוּכְבִים
וּמְזֻלוֹת - לֹא יתחשב. הַסּוּד
שְׁלַנּוּ, מִשׁוּם שְׂאִין לְהֵם כְּתַב
וְלָשׁוֹן, וְאִין לְהֵם לְהַסְתַּפֵּל וְלַדְעַת
כְּלוּם, שְׁתַּרֵּי (ירמיה י) הֶבֶל הַמָּה
מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים, וְלֹא יתחשב סוּד

תַּעֲתוּעִים. וְלֹא יתחשב רְזָא דְנָא כְּמַחְשְׁבָהּ וּבְאַסְתַּפְלוּתָא דְלַהוֹן, הוּאִיל

שֶׁלֹנוּ בְמַחְשָׁבָה וּבַהֲסֵתְכֵלּוֹת
שֶׁלֵהֶם, הוֹאִיל וְאִין לָהֶם כְּתָב.
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל.

מִי מִנֵּה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסֵּפֶר אֶת
רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל. (מי) אוֹתָהּ נִקְדָּה
עֲלִיּוֹנָה, רֹאשׁ וְגִזְעוֹ וּשְׁבִיל, בְּנִסְתָּר
הֵיא, וְלֹא עוֹמְדַת לְשֹׁאֵלָה לַחוּץ.
אֲבָל מִשְׁעָה שְׁמַתְחִילָה לְהַבְנוֹת
וְלַעֲשׂוֹת הֵיכַל בְּרַצוֹנוֹ, וְנִקְרָאת
מִי, מַתְחִילָה לְהַבְנוֹת. הַדְּמוּת,
שֶׁלּוֹ מִמֶּשׁ. מוֹצִיא נִקְבָּה שֶׁלּוֹ
בְּדְמוּת אָמוֹ.

מַה זֶה מִי? זֶה רֹאשׁ וְגִזְעוֹ וּשְׁבִיל.
(מי) וְהַתְּפֹשֵׁט לְהַבְנוֹת בְּפִשְׁטוּת
הֵיכַל אֶחָד, לְשָׁנֵי צְדָדִים בּוֹנֵה.
וְאֵף עַל גֵּב שֶׁהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל,
שֶׁהוּא ו' - גַּם כִּף הוֹצִיא אֶת
נִקְבָּתוֹ כְּאֶחָד וְהוֹמִינָה אֵלָיו. מִנֵּה,
כְּמוֹ שְׁנָאֵמֶר (דְּנִיאֵל א) וְיָמֵן לָהֶם
הַמֶּלֶךְ, (אֶסְתֵּר ט) וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת. יָתֵן
לוֹ אוֹצָר גְּדוֹל וְנִקְר, וְהוֹצִיא אוֹתָהּ
כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ. בְּאוֹתָהּ פִּשְׁטוּת
שֶׁהַתְּפֹשֵׁט, הוֹצִיא שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד,
(בְּרַגְמָה זוֹ פִּשְׁטוֹ לְכָאן וּלְכָאן, הוֹצִיא בֵּן וּבַת
בְּרַגְעָה אֶחָד, וְעַל זֶה שְׁמִים וְאֵרֵץ בְּרַגְעָה אֶחָד נִבְרָאוּ
כְּאֶחָד) בְּשִׁעָה אֶחָת.

וּמִסֵּפֶר אֶת רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל. רַבֵּעַ
יִשְׂרָאֵל, סוּד זֶה בְּגִלְגָּד, רַבִּי,
נְמִסֶר. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָה! רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל,
רַבִּיעִית מִמְדִּידוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵיא
בְּרִית. לְמָה נִקְרָא רַבֵּעַ? אֵלָא
שְׁעוֹר הַגּוֹף, אֲרַבֵּעַ בְּרִיתוֹת הֵיוּ
בְּשְׁעוֹר שֶׁלּוֹ. וּבְרִית רַבֵּעַ הוּא
בְּשְׁעוֹר שֶׁל מְדִידוֹת הַגּוֹף. הַכֹּל
הוֹצִיא מִי.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה הוֹלֵךְ לְרֹאוֹת אֶת
רַבִּי יוֹסִי חֲמִיו, רַבִּי אֲבָא וְחִבְרִי
הִלְכוּ עִמּוֹ. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר
וְאָמַר, (תְּהִלִּים ה) ה' בִּקֵּר תִּשְׁמַע
קוֹלִי וְגוֹ'. ה' בִּקֵּר, אֵיזָה בִּקֵּר?
אֵלָא זֶה בִּקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם
שֶׁהַתְּעוֹרָר בְּעוֹלָם, שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית
כב) וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבִּקֵּר. שֶׁהָרִי
בְּשִׁמְגִיעַ הַבִּקֵּר, אוֹתוֹ בִּקֵּר

וְלִית לֹון כְּתָב. וְכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל.
מִי מִנֵּה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסֵּפֶר אֶת רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל.
(מי) הַהוּא נִקְוֵדָה עֲלָאָה, רִישָׁא וְגִזְעָא
וּשְׁבִילָא, בְּטְמִירוֹ אִיהוּ, וְלֹא קִיִּמָּא לְשֹׁאֵלָא
לְבַר. אֲבָל מִשְׁעַתָּא דְשֹׁאֲרֵי לְאַתְבְּנָאָה,
וְלִמְעַבְדַּת הֵיכְלָא בְּרַעוּתִיהָ, וְאֶקְרִי מִי, שֹׁאֲרֵי
לְאַתְבְּנָאָה, דִּיּוֹקְנָא, דִּילִיָּה מִמֶּשׁ. אֶפִּיק נּוֹקְבָא
דִּילִיָּה, בְּדִיּוֹקְנָא דְאָמִיָּה.

מִיָּא מִי. דָּא רִישָׁא וְגִזְעָא וּשְׁבִילָא. (מי) וְאַתְפֹּשֵׁט
לְאַתְבְּנָאָה בְּפִשְׁטוֹ דְחַד הֵיכְלָא, לְתַרִּין
סְטָרִין בְּאֵינִי. וְאֵף עַל גֵּב דְאֶפִּיק לְיִשְׂרָאֵל.
דְאִיהוּ ו', אוֹף הָכִי אֶפִּיק לְנוֹקְבָא דִּילִיָּה
כְּחֵדָא, וְאַזְמָנָה לְגַבִּיָּה. מִנֵּה, כְּמָה דְאֶתָּא אָמַר
(דְּנִיאֵל א) וְיָמֵן לָהֶם הַמֶּלֶךְ (אֶסְתֵּר ט) וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת.
יְהִי לִיָּה נְבִזְבָּא רַב וְיִקְרָא, וְאֶפִּיק לָהּ כְּחֵדָא
מִנֵּיָּה. בְּהַהוּא פִּשְׁטוֹ דְאַתְפֹּשֵׁט אֶפִּיק
תְּרוּוִיָּהוּ כְּחֵדָא, (בְּגִזְעָא דָּא פִּשְׁטוֹ וְלִקְבָא, אֶפִּיק בְּרָא
וּבְרֵחָא בְּרַגְעָה חֵדָא, וְעַל דָּא שְׁמִים וְאֵרֵץ בְּרַגְעָה חֵדָא אַחַבְרִיאֵו כְּחֵדָא)
בְּשִׁעַתָּא חֵדָא.

וּמִסֵּפֶר אֶת רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל, רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל רִזָּא
דָּא בְּגִינְךָ רַבִּי אַתְמָסֶר, וְכָפָא הוֹלְקֵךָ.
רַבֵּעַ יִשְׂרָאֵל, רַבִּיעִית, מִן מְדִידוֹ דְיִשְׂרָאֵל,
אִיהוּ בְּרִית. אָמַאי אֶקְרִי רַבֵּעַ. אֵלָא שְׁעוֹרָא
דְּגוֹפָא אַרְבַּע בְּרִיתוֹת הֵיוּ בְּשִׁיעוֹרָא דִּילִיָּה.
וּבְרִית רַבֵּעַ אִיהוּ בְּשִׁיעוֹרָא דְמְדִידוֹ דְּגוֹפָא.
כָּלָא אֶפִּיק מִי. (ע"ב).

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה אֵזִיל לְמַחְמִי לְרַבִּי יוֹסִי חֲמִיו,
רַבִּי אֲבָא וְחִבְרִי אֵזִלוּ עִמֵּיהָ. פֶּתַח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תְּהִלִּים ה) יי בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי וְגוֹ'.
יי בִּקֵּר מִאי בִּקֵּר. אֵלָא דָּא בִּקֵּר דְאַבְרָהָם,
דְאַתְעָר בְּעֵלְמָא. דְכְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית כב) וַיִּשְׁפֹּם
אַבְרָהָם בַּבִּקֵּר. דְהָא כַּד אֶתִּי צְפָרָא, הַהוּא בִּקֵּר
אַתְעָר בְּעֵלְמָא, הוּא עֵידֵן רַעוּא לְכָלָא,

וּלְמַעַבְד טִיבוּ לְכָל עֲלָמָא, לְזַפְאִין וּלְחַיִּיבִין.
וּבְדִין עֵידָן צְלוֹתָא הוּא, לְמַצְלֵי קַמִּי מְלָפָא
קְדִישָׁא.

וְעַד דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְאַתִּי צַפְרָא, כָּל אֵינּוֹן אֲסִירֵי
מְלָפָא, אֲשַׁפְּחוּ בְּיַחְא, עֵידָן צְלוֹתָא אִיהוּ
עֲלֵייהוּ. וְכָל שְׁכַן אֵינּוֹן דְּתִיבִין בְּתִיבְתָא,
וּבְעָאן בְּעוֹתֵהוֹן לְקַמִּי מְלָפָא קְדִישָׁא. בְּגִין,
דְּהֵאֵי שַׁעֲתָא, חַד מְמַנָּא נְפִיק לְסִטְר דְּרוּם,
וּרְפָאֵל שְׁמִיה, וְכָל זִינֵי אֲסוּוֹתָא בִּידוּי. וּמְסִטְר
דְּרוּם, נְפַק חַד רוּחָא, וּמְטִי לְגַבֵּי הַהוּא מְמַנָּא,
דְּמַמְנָא עַל אֲסוּוֹתָא. וְכַד מְטִי צְלוֹתָא לְקַמִּי
קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא, פְּקִיד לְבִי דִּינָא דִּילֵיה, דְּלֵא
יִפְתָּחוֹן בְּדִינָא, בְּגִין דְּחַיִּים בִּידָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, וְלֵא בִּידֵיהוֹן.

וּמְנוּ דְּאִיהוּ עֵידָן רַעוּא, בְּעָא קְדִישָׁא בְּרִיף
הוּא זְכוּתָא דְּהַהוּא בַר נֶשׁ, אִי יִשְׁתַּפַּח
בְּצְלוֹתָא, (אוּת, וְאִי לֹא חֲשִׁיב לִיה בְּשַׁנְג) אוּ דְּאִיהוּ
מְאִרִיה דְּתִיבְתָא, חֶס עֲלִיה. בְּהֵיא שַׁעֲתָא
קַל צַפְרִין דְּמַקְנָנן אֲשַׁתְּמַעוּ, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קד)
אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים יִקְנְנוּ. וְאֵינּוֹן צַפְרִין אוּדְאֵן
וּמְשַׁבְּחוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. וְהַהוּא אֵילַת
הַשְּׁחַר אַתְּעַר בְּעֲלָמָא וְאַמְר, (תְּהִלִּים לא) מָה רַב
טוּבְךָ אֲשֶׁר צַפְנַת לִירְאִיךָ וְגו'. בְּדִין הַהוּא
מְמַנָּא נְפִיק, וְעַבִּיד כָּל מַה דְּאַתְּפַקְד.

וְאִי תִימָא דְּזִינֵי אֲסוּוֹתָא בִּידוּי כְּמַה דְּאַמְרוּן.
לְאוּ הֵכִי. דְּהֵא אֲסוּוֹתָא לֹא הוּי, אֲלֵא
בִּידוּי דְּמְלָפָא קְדִישָׁא. אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְּפְקִיד
קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא אֲסוּוֹתָא לְהַהוּא בַר נֶשׁ,
אִיהוּ נְפִיק, וְכָל אֵינּוֹן מְקַטְרְגִין דְּמַמְנָן עַל
מְרַעִין בִּישׁוּן, דְּחַלִּין מְגִייה. בְּדִין הַהוּא רוּחָא
דְּקָא נְסַע מְסִטְרָא דְּרוּם, אוּשִׁיט לִיה לְהַהוּא
בַר נֶשׁ, וְהֵא אֲסוּוֹתָא אֲשַׁתְּכַח, וְכֹלָא בִּידוּי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

מְתַעוּרָא בְּעוֹלָם, וְהוּא עַת רְצוֹן
לְכָל, וְלַעֲשׂוֹת טוֹב לְכָל הָעוֹלָם,
לְצַדִּיקִים וְלְרַשְׁעִים. וְאִזּוּ זְמַן תְּפִלָּה
הוּא הַתְּפִלָּל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ.
וְעַד זֶה, בְּשַׁעֲתָא שְׂבָא הַבְּקָר, כָּל
אוּתָם אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ מוּצְאִים
מְנוּחָה, זְמַן תְּפִלָּה הוּא עֲלֵיהֶם,
וְכָל שְׁכַן אוּתָם שְׁחוּזְרִים בְּתוּשׁוּבָה
וּמְבַקְשִׁים בְּקִשׁוּתֵיהֶם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְדוּשׁ, מְשׁוּם שְׂבַשְׁעָה זֵו יוּצֵא
מְמַנָּה אַחַד לְצַד דְּרוּם, וּרְפָאֵל
שְׁמוֹ, וְכָל מִינֵי רְפוּאָה בִּידוּי. וּמַצַּד
דְּרוּם יוּצֵאת רוּחַ אַחַת וּמְגִיעָה
לְאוּתוֹ הַמְּמַנָּה שְׁמַמְנָה עַל
הַרְפוּאָה. וּכְשִׁמְגִיעָה הַרְפוּאָה
לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, הוּא פּוֹקֵד
לְבֵית דֵּינּוּ שְׁלֵא יִפְתָּחוּ בְּדִין,
מְשׁוּם שְׁתַּחֲוִים בְּיַד הַקְדוּשׁ בְּרוּף
הוּא, וְלֹא בִּידֵיהֶם.

וּמְתוּדָּא שְׁהוּא עַת רְצוֹן, רְצָה
הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא זְכוּת אוּתוֹ
הָאִישׁ. אִם יִמְצֵא בְּתְפִלָּה (יִפְה) וְאִם
לֹא - נַחֲשֵׁב לוֹ בְּשׁוּגָא) אוּ שְׁהוּא בְּעַל
תְּשׁוּבָה - חֶס עֲלִיו. בְּאוּתָה שַׁעֲתָה
נִשְׁמַע קוֹל צַפְרִים הַמְּקַנְנוֹת,
שְׁכְתוּב (תְּהִלִּים קד) אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים
יִקְנְנוּ. וְאוּתָן צַפְרִים מוֹדוֹת
וּמְשַׁבְּחוֹת לְקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא.
וְאוּתָה אֵילַת הַשְּׁחַר מְתַעוּרְתָּ
בְּעוֹלָם וְאוּמְרַת, (שֵׁם לא) מָה רַב
טוּבְךָ אֲשֶׁר צַפְנַת לִירְאִיךָ וְגו'. אִזּוּ
אוּתוֹ מְמַנָּה יוּצֵא, וְעוֹשֶׂה כָּל מַה
שְׁנַצְטוּהָ.

וְאִם תֵּאמַר שְׁמִינֵי רְפוּאָה בִּידוּי
כְּמוֹ שְׁאַמְרְנוּ - לֹא כֵן! שְׁהִרִי
רְפוּאָה לֹא הִיָּתָה, רַק בִּידֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְדוּשׁ. אֲבָל בְּשַׁעֲתָא שְׁפּוֹקֵד
הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא רְפוּאָה לְאוּתוֹ
הָאָדָם, הוּא יוּצֵא, וְכָל הַמְּקַטְרְגִים
הַמְּמַנִּים עַל מַחְלוֹת רְעוֹת פּוֹחֲדִים
מִמֶּנּוּ. אִזּוּ אוּתָה הַרוּחַ שְׁנַסְעָה מַצַּד
דְּרוּם מוּשִׁיטָה לוֹ לְאוּתוֹ אָדָם,
וְהִרִי הַרְפוּאָה נְמַצְאָת, וְהַכָּל בִּידֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיָחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְּלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֵׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר

תיקוני הזהר

דף היומי
מנוקד

ספר

תיקוני
זהר

דף היומי
מנוקד

א

מחולק ל-354
ימות השנה

חלק א'
תשרי- אדר

מחולק
ל-354
ימות השנה

חלק א'
תשרי- אדר